

نورپردازی به روش هوش مصنوعی

احسان نوری، مهدی حریری و بهروز فتحی

دانشکده فناوری اطلاعات، دانشگاه جامع علمی کاربردی - واحد پردیس، اهواز، ایران

چکیده

نورپردازی خوب، در انسان احساس آسایش و امنیت به وجود می آورد و مانع از خستگی مفرط می شود. گاهی ما خود موضوع نورپردازی در منزل را بی دلیل پیچیده کرده، فراموش می کنیم که قابل اعتمادترین ابزارمان برای تعیین تأثیر نور، همانا چشمان ماست. تمایز میان نور خوب و بد، یا نور کافی و ناکافی، به صرف نگاه کردن به آن میسر است. وقتی که شخصی در یک اتاق، کار و فعالیت روزانه انجام می دهد، معایب نور اتاق بیش تر و راحت تر بر وی آشکار می شود. نوری که برای هر محیط پیش بینی می کنیم، بر شخصیت و ویژگی فضا تأثیری عمیق دارد، حتی از نظر روان شناسی و مسائل روحی انسان. به طور مثال، حس و حال انسان در هوای پاییز و هوای دل انگیز آفتابی در بهار به طور حتم متفاوت است. نورپردازی خوب نیازهای انسان را برآورده می کند، خاطر او را آسوده می سازد، احساس آسایش و امنیت ایجاد می کند، با پس زمینه ی فضا تناسب می یابد، و به بافت، رنگ و شکل (فرم) اثاثیه جلوه ای زیبا می دهد. برخلاف این حالت، نورپردازی ناصحیح است، که در فرد حسی آزاردهنده ایجاد می کند. نورپردازی بد می تواند محل را آکنده از جوّی ناراحت کننده یا ساکنان آن محل را عصبی، نگران و مضطرب سازد؛ فرد مدام این حس را با خود دارد که گویی عاملی در میانه، درست و به قاعده نیست. حتی ممکن است نور کم و حساب نشده باعث سردرد، خستگی چشم، اضطراب یا حتی تصادم به دلیل دید کم شود. لذا نیاز است متناسب با هر فضا از نظر ابعاد و معماری آن لازم است نورپردازی منحصر به فردی که مختص آن است انجام شود. بدین ترتیب با جمع آوری یکسری داده های ورودی نظیر: کاربری فضا، ابعاد، رنگ دیوارها، سقف و کف و.... به خروجی مدنظر که همان نورپردازی و روشنایی اصولی فضا بوده می رسیم.

واژه های کلیدی: خیرگی چشم، رنگ نور، کمیت و کیفیت در نورپردازی، سیستم